

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Quòd SS. Virgo esse debuerit Creaturarum purissima, ut esset
Mater Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

deductos nos comperimus ad considerandum, qua ratione Deus purificet, exornet & locupletet animam alicujus personæ, quam velit incolere velut templum suum; & qua pleraque nostra Colloquia non erant, nisi de Sanctissima Virgine, iterum incepimus loqui de

illa & considerate pretiosa ornamenta gratiæ, quibus Deus ipsam condecoraverat, ad disponendum ipsam, ut efficeretur templum vivum Verbi Incarnati. Consultatio nostra peracta fuit in præsentia eorum, qui præfatæ Dominiæ aderant. Et ecce ipsius iniciura.

ARGUMENTUM.

Quòd Sanctissima Virgo esse debuerit Creaturarum purissima, ut esset Mater DEI.

ARTICULUS I.

Non potest
Deus &
peccatum
habitare in
eodem corde.

TAntæ stultitiæ, quantæ impietatis, incurrebant notam Philistæi, dum collocare volebant Aram veri Dei cum Dagone in eodem templo. Nil magis incompatible, nihil magis oppositum est, quàm Deus & peccatum: Oppositio ipsorum absolute infinita est, eòquòd Deus sit Bonitas infinita, & peccatum infinita malitia; nunquam peccatum appropinquabit tabernaculo Dei: hinc ut appropinquet quis Deo, debet recedere à peccato; & quantò propius quis accedit ad Deum, tantò magis à peccato recedit, & quantò magis quis recedit à peccato, & appropinquat Deo, tantò magis est purus, & ab omni macula alienus. Cum igitur certum sit, quòd Sanctissima Virgo ex omnibus Creaturis magis appropinquet Deo, cum impossibile sit, quempiam magis ap-

propinquare Filio Dei, propria Matre sua: Sequitur Sanctissimam Virginem ex omnibus puris creaturis æstimandam esse purissimam.

Optimè concludis, dicebam ipsi, undè desumis hunc discursum? Si partus foret proprii tui capitis, approbarem ipsum velut optimum; nihilominus pro satisfactione mea vellem inniti ipsum bonæ cuidam authoritati. Invenies ipsum, respondit mihi, in Sancto Thoma, libro primo sententiarum, distinctione 44. ubi leges propria hæc verba: *Potest inveniri creatura tam pura, ut impossibile sit Puriores esse in rebus creatis, si maculata non sit aliquo peccato: & talis fuit Puritas Beatissima Virginis, quo exempta fuit ab omni macula peccati originalis & actualis. Vides evidentiùs nil esse, & dubitari non posse de sententia Sancti Thoma in hoc*

D. Thom.
1. sent. dist.
44. q. uni.
câ art. 3.
ad 3.

Jerem.
v. 22

hoc loco, confirmat illam alibi pluribus adductis bonis rationibus.

Sanctissima Virgo nunquam maculata fuit aliquo peccato.

D. Thom. 3. q. 17. art. 1. Erat dignissima creature, ut esset Mater Dei.

Prima est, quod si puritas Sanctissimæ Virginis maculata fuisset minimò peccatò, non fuisset maximè idonea, ut esset Mater Dei, quia alia, quæ hac macula inquinata non fuisset, idonea magis fuisset huic muneri. Jam quis crederet, quod Deus, qui infinita ratione amat suam Gloriam, quique elegit pro Matre sua illam, quam voluit, non elegerit illam, quæ magis erat idonea, vel ut melius dicam, quod non reddiderit ipsi met illam magis dignam munere tam sublimi? & consequenter voluit, ut illa, cui contulit honorem, ut esset propria sua Mater, absolute immunis esset ab omni Genere peccati.

Prov. 17.

Secundam rationem desumit ex Capite 17. Proverb. ubi scriptum est: *Gloria Filiorum, Patres eorum*; & consequenter probrium & ignominia Matris dimanat in filios ipsius. Si igitur Sanctissima Virgo minimam habuisset culpæ alicujus maculam, quæ ignominiarum omnium est maxima, dedecus illius & opprobrium in unigenitum ipsius dimanasset filium; & hoc est, quod animæ Christianæ subire non potest mentem absque horrore. Quando Propheta Jeremias declaravit honorem, quem Sanctissima Virgo possidet, dum est Mater Dei hominis, id facit dicendo. *Femina circumdabit Virum*: Ec-

Jerem. 31. v. 22.

cur non potius dicit; portabit infantem in utero suo? Cur dicit, quod circumdabit ipsam? & quare loquitur de Viro? Idem inquit Sanctus aliquis Doctor, ad insinuandum nobis splendidissimam puritatem Sanctissimæ Virginis, quæ inservijt velut Corona Filio Dei & toti ipsius Ecclesiæ: *Femina circumdabit virum, quomodo Corona circumdat Caput: Caput enim Ecclesia Christus*. Sic Sanctissima Virgo, quæ circumdat ipsam, est Corona capitis & membrorum. Vide an possibile sit, tolerare potuisse Deum maculam minimam in Corona sua? Sanctus Thomas allegat pro tertia ratione, quod, cum aliqua pars substantiæ Sanctissimæ Virginis servire debuerit ad formandum adorandum Corpus JESU Christi, non solum summè inconveniens fuisset, sed etiam species quadam contradictionis vel impossibilitatis, si summè purus non fuisset fons puritatis infinitæ. Naturale est, quod causæ communicent perfectiones vel defectus suos effectibus suis: Jam si Sanctissima Virgo defædata semel fuisset maculâ minimi peccati, nonne saltem affirmari potuisset, Filium ipsius, qui est proprius Filius Dei, fuisse Filium alicujus peccatricis? hein! quæ anima Christiana concipere unquam audeat ejusmodi cogitationem? Fulgositus observat, quod in Ungaria haud procul à civitate Firmione videre

Agebatur honor JESU Christi, ut Sanctissima Virgo esset abique peccato.

Fulgositus.

Cur palmitibus alicujus vitis fuerint aurei.

fit quasdam vites, cujus palmites aurei sint vel saltem inaurati; rei tam insolite inquirentes causam, invenerunt has vites radices suas portexisse usque in venam auri, quæ reperta fuerat in isto campo. Quomodo videmus JESUM Christum, qui dicit nobis in Evangelio: *Ego sum vitis*; quem novimus esse vitem purè auream, puritatis & sanctitatis infinitæ; inquirentes hujus causam; & invenimus ipsum habere velut duas radices, quæ principia sunt ipsius esse, nempe Patrem suum æternum, & divinam suam Matrem: in ambobus reperire est perfectissimam puritatem, quàm non haberent, si immunes non essent ab omni genere peccati.

Trident.
sess. 6. can.
23.

Verùm, quòd excedit omnes rationes, & omni disceptationi finem imponit, est, quòd Ecclesia Catholica tradat hanc doctrinam, & quidem specialiter in Concilio Tridentino, ubi declarat, quòd puritas Sanctissimæ Virginis tam perfecta sit, ut nunquam commiserit peccatum aliquod in tota vita sua: adde communem hanc opinionem Sanctorum Patrum esse; Primum nomino Sanctum Augustinum libro de natura & gratia, ubi postquam dixisset, quòd omnes homines sint peccatores juxta testimonium Sactæ Scripturæ, expressè dicit, quòd ab ea excipiat Sanctissimam Virginem, ob reverentiam Filio ipsius unigenito de-

S. Augustinus
lib. de
natura &
gratia c. 36.

bicam, quem certò novimus nullum omninò habuisse peccatum, & ab hoc infinita ratione fuisse alienum. Secundus est Sanctus Anselmus, qui dicit, quòd decuerit Virginem eà puritate nitere, quæ major sub Deo non posset intelligi. Sanctus Ambrosius, qui non nisi admirabundus loquitur de puritate & perfecta innocentia Matris hujus Virginis, ita inquit: quid nobilius est Matre Dei? quid splendidius illà, quæ concludit in se ipsà omnem splendorem gloriæ Dei? quid castius illà, quæ, dum conservat totam proprii sui corporis integritatem, Corpus dare potuit Deo suo? Non invenirem finem, si loquentes hęc adducere vellem omnes Sanctos Doctores Ecclesiæ, quorum testimonia non asserunt nisi rem eandem, & in hoc consentiunt, quòd Sanctissima Virgo nunquam minimo infecta fuerit peccato, nec originali, nec actuali, nec mortali nec veniali. Nescio, quid ultra requiri possit, ad stabiliendam solidè hanc veritatem.

Stupendum est, quòd admirabilis puritas MARIÆ ita resplendet, ut testimonium accipiat ab impijssimis, etiam ab ipso patte mendacij, qui tantæ malitiæ non est, ut illam diffiteatur, non minus, quàm diffiteri possit veritatem existentis Dei, cujus Omnipotens seque castigans experitur brachium. Illi, qui legerunt Al-

S. Anselmus lib. de
Conceptione
virginis
cap. 18.
S. Ambrosius
lib. 1.
de Virgine.

cora;

coranum Turcaum, veluti Galatinus, Canisius & plures alij, invenerunt in eo admiranda Sanctissimæ Virginis elogia; Inter alia ipsorum dogmata est velut articulus fidei: *Nullus de Filijs Adam nascitur, quem non tangat Sathan, & ideo explorat vociferans ex ejus sacro, præter MARIAM & Filium ejus.* Et ecce aliud: *Plures inventi sunt perfecti inter viros; sed inter mulieres nunquam aliquam videre fuit, nisi MARIAM Matrem Summi Dei.* Nonne firmissima sit ea veritas, quæ negari non potest à maximis veritatis inimicis?

Abundè est, dicebam, superflue pluribus probare veritatem, quam disceptare nemo potest, nisi impius sit vel dæmon ipse. Oportebat infinità ratione alienum esse

peccatum à Sacratissimo Tabernaculo Dei; eòquòd infinita ratione oppositum sit infinitæ ipsius bonitati. Sed non sufficit hæc ab omni maculæ genere Exemptio; Non satis ornata est Ecclesia, si valde est munda; oportet adornari ipsam magnè pro magni alicujus Festi solemnitate. Contentus non sum, solùm vidisse me Sanctissimam Virginem, nunquam habuisse minimam maculam peccati; videre cupio, quàm pretiosis thesauris locupletaverit ipsam Deus, quando celebrare voluit solemne Incarnationis suæ Festum in castissimo ipsius utero: Ostendam tibi illos, respondit charitativus meus

Raphaël: Et ecce quòmodo exposuerit ipsos:

ARGUMENTUM.

Sanctissima Virgo habuit omnes gratias, quæ congrua erant Matri Dei.

ARTICULUS II.

Nonne vides, quòmodo mox Angelus salutet ipsam: *Ave gratiâ plena:* Hem! quantà putas opus fuisse abundantia ad implendum illam, cujus capacitas tanta fuit, ut includere in se ipsâ potuerit totam immensitatem Dei? Ipse solus omnes pretiosas gratiæ divitias thesauris suis tenet inclusas; ipse distribuit has, sicut sibi placuerit, idque

juxta placitam sibi menturam: Sed bene advertite, quòd promittat nobis quatuor genera in Evangelio: *Mensuram bonam, & confertam, Luc. 6. v. 38 & coagitatam, & superfluentem dabunt in sinum vestrum.* Ecce quàm munificè exhibeat nobis thesauros divinæ suæ liberalitatis.

Mensura bona ipsius gratiæ est illa, quam impertitur omnibus electis, ut justos ipsos reddat & sanctos, Tres mensuræ gratiæ: bona conferta, coagitata.